

била проста и едноставна, каквато била и послѣдната. Българскитѣ владѣтели, както и византийскитѣ въ този периодъ, били абсолютни монарси и цѣлата държавна властъ била съсрѣдоточена въ тѣхнитѣ рѣцѣ: тѣ управлявали цѣлата държава, като назначавали и уволнявали областни управители, началници на крѣпоститѣ и разни други финансови, военни и административни чиновници.¹¹⁴ Въ втория периодъ на историята на българското държавно право, а особено когато на българския царски прѣстолъ седѣлъ слабъ владѣтель, въ разни врѣмена въ България се образували: видинското и крѣнското деспотство, добришкото княжество и видинското царство, които сж били съвсѣмъ самостоятелни държави и съ търновската българска държава обикновено били въ неприятелски отношения. Царь Срацимиръ, за да прѣкъсне всичкитѣ съобщения на видинската българска държава съ търновската, се отцѣпилъ и отъ българската търновска патриаршия и призналъ цариградския патриархъ за върховенъ духовенъ началникъ на държавата си.

§ 17.

Термини на българската държава.

България. Българската държава, както казахме, била основана отъ българитѣ и затова тя по името на основателитѣ си се нарекла България (*Βουλγαρία*, *Bulgaria*, Бурджанъ)¹¹⁵. Съ разпространението на българската държавна властъ върху словѣнскитѣ области сжщеврѣ-

¹¹⁴ Acropol. 46.

¹¹⁵ Гаркави А. Я Сказанія, 25 „За тѣмъ по Бурджану, за тѣмъ — по Славоніи и достигаеть Западнаго моря“.

„Tteiner. I 27 In nomine patris et filii et spiritus sancti, Amen. Cum placuit domino nostro Ihesu Christo me (Caloiohannem) dominum et imperatorem totius Bulgariae et Blachiae facere . . .

„ Шишмановъ д-ръ Ив Д. Критиченъ прѣгледъ и пр. XVI—XVII 708—712.